

РЕШЕНИЕ

№ 8261

гр. София, 11.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3241** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН. С Решение № 307 от 17.01.2024 г., постановено по НАХД № 5650/2023 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 23-4332-002611/23.02.2023 г., издадено от Началник група в ОПП-СДВР, с което на Б. М. П. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], са наложени следните административни наказания: глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 24 месеца, за извършено нарушение по чл.174, ал.3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят П., който с касационна жалба, подадена в срок чрез адв.Я., обжалва същото. В жалбата се твърди, че съдебният акт е неправилен и необоснован, като се излагат съображения за липса на противоправно деяние. Подателят й настоява, че нито е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употреба на наркотични вещества, нито пък не е изпълнил предписание за лабораторно изследване. От настоящия Съд се иска да отмени касираното решение и да отмени изцяло оспореното постановление. В с.з. касаторът се представлява от адв.Я., която поддържа жалбата. Моли за отмяна на съдебното решение и за присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът по касация - Началник група в ОПП-СДВР, не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП предлага касационната жалба да бъде отхвърлена и решението на СРС да бъде оставено в сила.

Административен съд-София град, като провери правилността на съдебното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Релевантните по спора факти и обстоятелства са правилно установени от решаващия състав на СРС и са последователно възпроизведени в мотивите на обжалваното решение. Възприетата от Съда фактическа обстановка е съобразена със събраните по делото доказателства. Срещу касационния жалбоподател е ангажирана административнонаказателната отговорност на основание чл.174, ал.3 ЗДвП за това, че на 11.02.2023 г. около 2,52 ч в [населено място] е управлявал лек автомобил Тойота Корола с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Д. В. М., по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], като при извършена полицейска проверка на кръстовището с [улица]е бил проверен с техническо средство за употреба на алкохол и пробата с № 5323 е показала отрицателен резултат. Водачът е бил поканен да бъде тестван и с техническо средство DrugTest 5000 за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози, но същият е отказал. Издаден е Талон за изследване № 086398, връчен в 03.20 ч на 11.02.2023 г., в който е посочено, че същият следва да се яви във ВМА за медицинско и химическо изследване, в срок до 40 минути от връчването на талона. За отказа на водача да бъде тестван за употреба на наркотични вещества мл.автоконтрольор Е. С. е съставила Акт за установяване на административно нарушение сер.ГА, № 902334/11.02.2023 г., в който нарушението е квалифицирано по чл.174, ал.3, пр.второ ЗДвП.

За да потвърди обжалваното пред него постановление, районният съд е приел, че административното нарушение, извършено от жалбоподателя и настоящ касатор е действително извършено и доказано по безспорен начин, че правилно е приложен материалният закон, а в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Събраните по делото доказателства са подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение и от тях се налага безспорният извод, че касаторът е извършил вмененото му във вина административно нарушение. Не са налице разминавания във фактическата обстановка по случая, която да предизвика отмяна на издадения административнонаказателен акт.

Касационният съд не споделя оплакванията на касатора за липса на нарушение поради извършена друга проверка, осуетила възможността му да изпълни предписанието. Това е така, защото административнонаказателната отговорност е ангажирана за отказа на водача да бъде тестван за употреба на наркотични вещества. Правилно Съдът е кредитирал показанията на актосъставителя, възприел отказа на касатора да му бъде извършена проверка с техническо средство.

Нарушението е подведено под санкционната норма на чл.174, ал.3 ЗДвП. Същата предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или

за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Разглежданата норма съдържа отделни състави на административни нарушения, като осъществяването на което и да е от тях е основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя. След като водачът е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества, на мястото и по времето, посочени в АУАН, той е осъществил състава на нарушението по чл.174, ал.3 ЗДвП.

Съгласно задължителното тълкуване, дадено в Тълкувателно решение № 13 от 20.12.2021 г. по тълк.дело № 1/2021 г., ОСС на ВАС I и II колегия, отказите по чл.174, ал.3 от Закона за движението по пътищата на водач за извършване на проверка за наличие на алкохол и/или наркотици в кръвта са две самостоятелни административни нарушения, като в този случай е приложима нормата на чл.18 от Закона за административните нарушения и наказания. Съгласно тази разпоредба, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Като е приел, че става въпрос за едно нарушение, наказващият орган е приложил по-благоприятен подход спрямо касатора и му е наложил само едно наказание. Дори и да се извърши впоследствие медицинското изследване, то това не би освободило нарушителя от административнонаказателна отговорност, тъй като с медицинското изследване не се санира отказът да бъде извършена проверка с техническо средство.

Съдът не споделя тезата на касатора, че законът му позволява да избере кой от способите за изследване да бъде приложен. По силата на чл.2, ал.1 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. при извършване на проверка за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози проверяваното лице е длъжно да изпълнява точно дадените му от контролните органи по ЗДвП разпореждания и указания, освен ако те налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или друго нарушение на нормативен акт или застрашават неговите или на други лица живот или здраве. С ал.2 на същия член е въведена необоримата презумпция, че неизпълнението на задължението по ал.1, с което се възпрепятства извършването на проверката, се приема за отказ на лицето да му бъде извършена такава. Неспазването на посоченото правило представлява административно нарушение, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на лицето.

Макар в случая на касатора да са издадени две НП за два отделни отказа по чл.174, ал.3 ЗДвП, при две самостоятелни проверки на 11.02.2023 г., те са извършени в различно време и място и имат самостоятелен характер. Поради това на касационния жалбоподател не са наложени две наказания за едно нарушение.

Касационният съд не споделя оплакванията на касатора за липса на нарушение поради извършена друга проверка, осуетила възможността му да изпълни предписанието. Това е така, защото административнонаказателната отговорност е ангажирана за отказа на водача да бъде тестван за употреба на наркотични вещества.

Отказът на касационния жалбоподател да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества е установена по

категоричен начин. От събраните доказателства по делото не може да бъде направен различен извод. Първоинстанционният съд е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото, в тяхната съвкупност, и в резултат на това правилно е обосновал несъмнен извод за осъществения състав на административно нарушение, като не е допуснал твърдяните закононарушения при преценката на доказателствата. При съставяне на АУАН и при издаване на НП са спазени административно-производствените правила на ЗАНН. Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен наказващ орган, надлежно упълномощен от министъра на вътрешните работи. Всички спорни въпроси по делото са получили отговори, намиращи опора в закона. Не се констатираха твърдяните в настоящото производство основания за отмяна на решението.

Като е приел, че оспореното пред него постановление е законосъобразно и го е потвърдил в разгледаните две части, Съдът е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1, предл.първо от АПК Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 307 от 17.01.2024 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 5650/2023 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :